

Pojkdrömmen som ska förverkligas, del 24

Text och foto: Börje Engwall

När man knackat plåt, grundat och spacklat under flertalet veckor, kommer jag ofta på mig själv med att vilja pilla på något mer "mekaniskt". Plåtjobb känns ibland som en "never ending story" om man lägger ribban på hyfsad nivå.

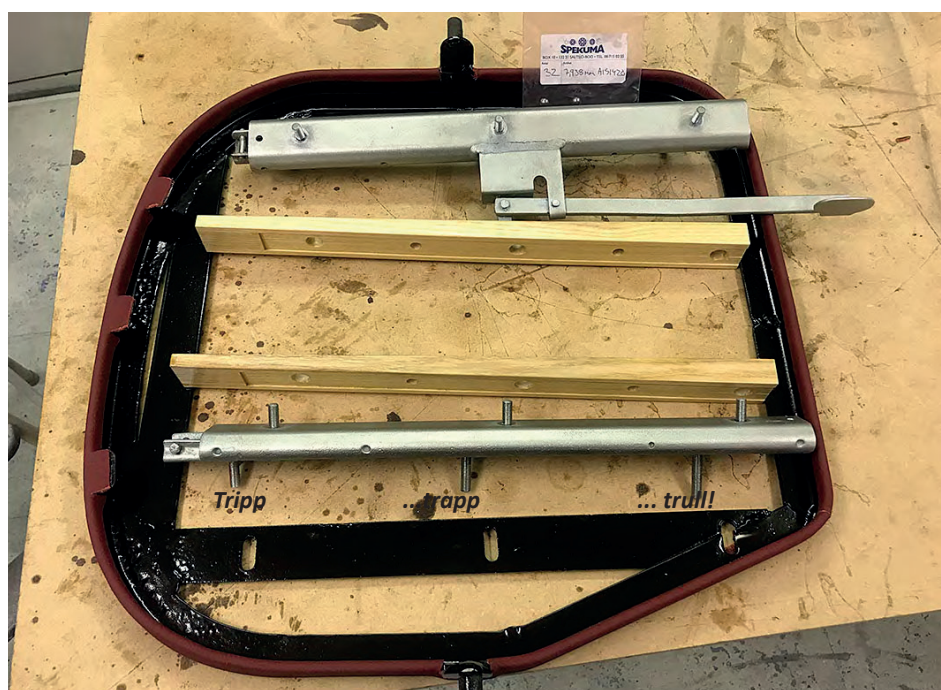
Jag började därför gräva i en av de sista lådorna med orörda delar – förutom motor och växellåda då. Stolskenorna till exempel. De kom invirade i grön packtejp, liggande i "skuffen" på bilen. Rostiga och med mycket slitna pinnbultar.

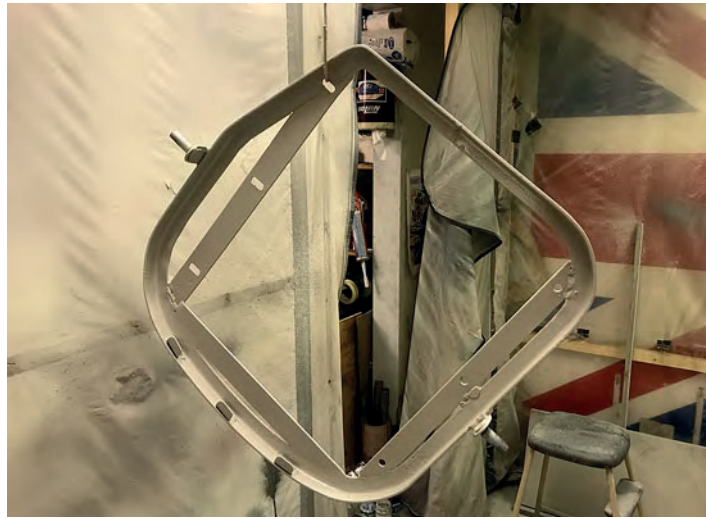
Tiggde lite bättre/ fler stolskenor av Mats Svanberg (är nog skyldig en och annan öl vid tillfälle ...) Med vissa av Mats skenor, och några av bilens egna, lyckades jag sortera ut några för åtgärd.

Vid närmare granskning, visade det sig att de glider via åtta kulor i varje skena. Dessa kulor var med fyra undantag (av totalt 32) helt såriga av rost. Men då jag vid tidigare besök hos Spekuma kullagerbutik ute i Orminge, Nacka tagit en katalog, visste jag att kulor kunde köpas lösa styckevis. Med lite tur kanske även denna dimension.

Skenorna hindras från att glida ur varandra med hjälp av små stålstift, som nitats i båda ändar. Lite filande på ena ändan av dessa, så gick de att slå ur med en dorn. Ut för rostiga kulor åt alla håll. Provade på kul (sic!) att lägga dem i en burk med Annitrol rostomvandlare. Men de var för långt gångna i rosthänsende.

Pinnbultarna sågades av jämnas med överkant på skenornas profiler, borrarades upp, och gängades med UNF 1/4". Hade sedan tidigare köpt gängstång med motsvarande UNF gänga.

Den kapades nu upp i rätt längder (tre olika längder för golvfästena) för rörmutterarna som sitter genom golvet, och för sätesramarnas muttrar.

Orsaken till olika längder, är att jag valt att göra kilformade träunderlägg mellan golv och skenor, för att få bättre stöd för låren. Dessa är original åtta millimeter rakt över, gjorda i askträ. Nu är de åtta millimeter i ena änden, och arton millimeter i andra. Men fortfarande gjorda i askträ. Litet arbetsbyte med en möbelsnickarkompis.

Pinnbultarna gängades ned i sina borrade och gängade hål, och svetsades fast på insidan i glidskenornas profiler.

Jag trädde på några bitar gummislang på de nya pinnbultarna för att skydda gängorna, och lämnade iväg skenor på blästring, ihop med sidorutornas infästningsprofiler. Direkt från blästring till förzinkning med hela lasset, så fort gummislangarna lossats.

Efter hemkomst fick de vila några dagar tills jag hunnit ut till Spekuma. "Jodå, det där är standardkolor" fick jag till svar. "Ska du ha dem kromade, rostfria, eller i rostfritt syrafast?"

Ja, man blir förvånad av vad som finns ibland. Nu blev de i rostfritt.

Hem och montera med lite lithiumfett på kulor och skenor ytor. Blev som nytt!

Och varför bry sig om att göra allt detta, när nya skenor finns att köpa?

Lika bra fråga som varför renovera en gammal bil när nya finns att köpa. För att det är kul att laga gamla saker! (jämför artikel på sidan 9!/Red). Krångligare svar än så behövs inte ...

Dessutom är ju inte allt nytillverkat bra!

Stolarnas ramar blästrades också, och fick en extra "tvärså" ditsvetsad ungefär där ändalykten vilar. Sittdynas plåtbalja har en förmåga att spricka ungefär där kroppstyngden vilar, på grund av avsaknaden av stöd undertill. Sedan fick de tvåkomponent epoxigrund och tvåkomponent syntetlack på sig, innan läderremsan som följde med i John Skinners klädselsats, kontaktklimmades på plats.

Jag förlängde ryggstödens infästningar på min Frogeye, men vågade inte göra det på denna, då jag ännu inte vet hur allt kommer att passa mig. Det får i så fall bli ett vinterprojekt efter att bilen kommit ut i trafik.

Med förlängda fästöron för ryggstödet, får man en bättre, vilsammare körställning, om man så önskar.

Nya laserskurna rostfria brickor, och nya kromade kupolmuttrar (MC-sortiment) till ryggstöden finns redan hemköpta. Nästa gång blir det nog mer plåtjobb som redovisas. Och då har man väl hunnit få sin spruta nummer två också.

Tänk alla "foliehattar" som vägrar ta sprutan, "För man vet inte vad den innehåller". Undrar om de käkar processad mat eller godis med samma misstänksamhet. Eller frågar servitrisen vad biften kommer ifrån? Från någon av alla de åsnor som importeras till Sverige varje år ...

Hoppas vi ses på vägarna i sommar!

Börje Engwall

Så här såg bilen ut 2015 innan Börje började sin långa väg mot den perfekta BJ7an. Blir spännande när vi kan visa motsvarande bild efter alla års arbete!